



Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvorno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo jezikovno in prevajalsko politiko [Povezava].

Sklep v zadevi 1525/2020/MIG o tem, kako je Evropska komisija obravnavala prošnjo za dostop javnosti do dokumentov v zvezi s sestanki med njenim predsednikom in predstavniki industrije, vključno s podjetjem, ki razvija cepivo proti COVID-19

Odločba

Primer 1525/2020/MIG - Preiskava uvedena dne 22/09/2020 - Odločba z dne 19/03/2021 - Zadevne institucije Evropska komisija (Nadaljna preiskava ni utemeljena) | Evropska komisija (Delno dosežena rešitev) |

Zadeva se je nanašala na prošnjo za dostop javnosti do vseh dokumentov, povezanih s petimi videokonferencami, ki jih je predsednik Evropske komisije organiziral spomladi 2020 s predstavniki industrije, vključno s sestankom z biofarmaceutskim podjetjem, ki razvija cepivo proti COVID-19. Pritožnik je bil zaskrbljen, da Komisija ni opredelila vseh dokumentov, ki spadajo v njegovo zahtevo, in da mu je odobrila dostop le do dela enega od dvanajstih dokumentov, ki jih je opredelila, in sicer do predstavitve zadevne biofarmaceutske družbe.

Komisija je v okviru preiskave varuha človekovih pravic opredelila tri dodatne dokumente, do katerih je omogočila širok dostop. Čeprav je varuhinja človekovih pravic izrazila obžalovanje, da Komisija teh dokumentov prvotno ni opredelila kot dokumente, ki spadajo na zahtevo pritožnika, zdaj meni, da je to vprašanje treba rešiti.

Varuh človekovih pravic je po pregledu zadevne predstavitve menil, da obstaja prevladujoč javni interes za razkritje, in kot rešitev predlagal, naj Komisija omogoči širši javni dostop. Komisija te rešitve ni sprejela, saj je trdila, da so bile zadevne informacije poslovno občutljive, zadevna družba je nasprotovala razkritju in da ni bilo prevladujočega javnega interesa.

Varuh človekovih pravic je obžaloval odločitev Komisije. Vendar je priznala, da ni verjetno, da bi Komisija informacije razkrila na podlagi ugovora družbe. Priznala je tudi, da si je Komisija od takrat bolj prizadevala za zagotavljanje informacij o pogajanjih s proizvajalci cepiv. Varuhinja človekovih pravic je zadevo zaključila in pozvala Komisijo, naj poskrbi, da bodo zahteve glede



preglednosti del tekočih in prihodnjih pogajanj s podjetji, kjer so ogroženi pomembni javni interesi.

Ozadje pritožbe

1. Evropska komisija v skladu s svojo proaktivno politiko preglednosti redno objavlja informacije o srečanjih komisarjev, vključno s predsednikom Komisije, z organizacijami in samozaposlenimi osebami. [1]

2. Predsednik Komisije je med marcem in majem 2020 organiziral pet videokonferenc s predstavniki različnih zasebnih podjetij. Dve od njih, ena z biofarmaceutsko družbo in ena z izvršnimi direktorji več avtomobilskih podjetij, sta potekali marca. Ostali trije so se zgodili v aprilu. Do začetka maja so bile na predsednikov javni koledar vključene le videokonference, ki so potekale marca [2].

3. Pritožnik, preiskovalni novinar, je 5. maja 2020 zaprosil Komisijo, naj mu omogoči dostop javnosti [3] do vseh dokumentov v zvezi z videokonferencami, ki so potekale med predsednikom Komisije in organizacijami ali samozaposlenimi osebami. Pritožnik je navedel, da to vključuje dve videokonferenci, ki sta potekali marca 2020, „pa tudi vse druge videokonference z družbami, ki še niso bile objavljene“.

4. Potem ko je Komisija prosila za pojasnilo, je pritožnik ponovil, da si prizadeva za dostop javnosti do dokumentov v zvezi z dvema videokonferencama, ki sta bili objavljeni v predsednikovem javnem koledarju, pa tudi do vseh drugih videokonferenc, ki morda še niso bile vključene v predsednikov javni koledar.

5. Komisija je 19. junija 2020 pritožnika obvestila, da je omejila obseg njegove prošnje za dostop na dokumente, povezane z dvema videokonferencama, ki sta potekali marca 2020. Pritožniku je poslala dve sporočili za javnost v zvezi s temi videokonferencami. V zvezi s sestankom s farmacevtsko družbo je Komisija pritožniku omogočila tudi dostop do delov predstavitve, ki jo je družba podala na sestanku. Da bi utemeljila svojo odločitev o zadržanju preostalega dela predstavitve, se je Komisija sklicevala na izjemo v skladu s pravili EU o dostopu javnosti do dokumentov (Uredba 1049/2001), v kateri je navedla, da bi razkritje lahko ogrozilo poslovne interese družbe. [4] V zvezi s sestankom z izvršnimi direktorji je Komisija razkrila tudi dele osmih dokumentov in zavrnila dostop do enega dokumenta.

6. Pritožnik je bil zadovoljen s pridobljenim dostopom do dokumentov, povezanih z videokonferenco z izvršnimi direktorji. Vendar je pritožnik v zvezi z videokonferenco z biofarmaceutsko družbo 25. junija 2020 Komisijo pozval, naj ponovno preuči svojo odločitev (s tako imenovano „potrditveno vlogo“).

7. Komisija je 17. julija 2020 podaljšala rok za odgovor za 15 delovnih dni, tj. do 7. avgusta 2020.



8. Ko Komisija pritožniku ni odgovorila v podaljšanem roku, je 14. avgusta 2020 poslal opomin.

9. Komisija je 17. avgusta 2020 odgovorila, da je zamuda nastala zaradi tekočih notranjih posvetovanj in posvetovanj s tretjimi stranmi. Pritožniku se je opravičila in mu zagotovila, da si je po najboljših močeh prizadevala, da mu čim prej pošlje končni odgovor.

10. Ker septembra 2020 od Komisije še ni prejel potrditvenega odgovora, se je pritožnik obrnil na varuhinjo človekovih pravic.

Preiskava

11. Varuh človekovih pravic je začel preiskavo pritožnikovega stališča, da je Komisija

a) neupravičeno zavrnil dostop do delov predstavitve,

b) niso identificirali vseh dokumentov v zvezi z videokonferenco z biofarmaceutskim podjetjem,

c) ni opredelila dokumentov v zvezi z videokonferencami, ki jih je predsednik Komisije organiziral z organizacijami aprila 2020, in

d) na zahtevo za revizijo ni odgovoril v predpisanem roku.

12. Med preiskavo je varuh človekovih pravic pregledal zadevno predstavitev v pritožnikovi prošnji za dostop javnosti. Varuh človekovih pravic je Komisijo tudi pozval, naj ponovno preveri svoje evidence, da bi opredelili dodatne dokumente, ki spadajo v zahtevek (glej točki b in c zgoraj), in jo pozval, naj odgovori na pritožbo. Ko Komisija ni odgovorila, je varuh človekovih pravic predlagal rešitev (glej spodaj).

13. Komisija je 11. novembra 2020 izdala sklep o pritožnikovem zahtevku za pregled.

Varuhinja človekovih pravic je 18. februarja 2021 prejela odgovor Komisije na njen predlog za rešitev in nato pripombe pritožnika v zvezi s tem.

Zavrnitev dostopa javnosti

Predstavljeni argumenti

14. V zvezi z zavrnitvijo razkritja delov sporne predstavitve se je Komisija oprla na izjemo iz Uredbe 1049/2001 o varstvu poslovnih interesov [5]. Natančneje, navedla je, da je predstavitev vsebovala informacije o komercialnih dejavnostih biofarmaceutске družbe, na primer informacije o tržnih deležih, načrtovanih naložbah in prednostnih nalogah raziskav. Te informacije so bile občutljive, zato bi njihovo razkritje lahko ogrozilo poslovne interese družbe.



15. Pritožnik je opozoril na sporočilo za javnost na sestanku [6], v skladu s katerim je Komisija družbi ponudila finančno podporo v višini do 80 milijonov EUR za povečanje razvoja in proizvodnje cepiva proti COVID-19. Pritožnik je trdil, da je razvoj cepiva sicer v javnem interesu, vendar so finančna sredstva, ki jih lahko uporabita Komisija in Evropska investicijska banka, omejena. Zato je v javnem interesu, da se ta sredstva uporabijo za podporo podjetjem, ki imajo največje možnosti za uspeh pri razvoju cepiva. Zato je pritožnik menil, da obstaja prevladujoč javni interes za razkritje predstavitve. Po njegovem mnenju bi dostop do predstavitve lahko omogočil javnosti, da oceni, zakaj je bilo zadevno biofarmacevtsko podjetje izbrano za pridobitev znatnih javnih sredstev za svoje delo v zvezi z razvojem cepiva.

Predlog varuha človekovih pravic za rešitev

16. Varuh človekovih pravic je po pregledu zadevne predstavitve lahko preveril, ali so redigirani deli tega dokumenta v glavnem sestavljeni iz poslovnih informacij, ki so lahko občutljive. Vendar je varuhinja človekovih pravic ugotovila, da so nekatere informacije, ki so bile prikrite, že javno dostopne.

17. Poleg tega je varuhinja človekovih pravic opozorila, da je načelo preglednosti še posebej pomembno v času krize zgodovinskih razsežnosti, zlasti kadar Komisija sprejema odločitve s pospešenimi ali nujnimi postopki. Varuhinja človekovih pravic se je s Komisijo strinjala že maja 2020 [7] in pozdravila dejstvo, da je Komisija dejansko proaktivno posredovala javnosti pomembne in pravočasne informacije o ukrepih, ki jih je sprejela za boj proti pandemiji [8].

18. V tem primeru niso bile le okoliščine brez primere, ampak tudi sprejeti ukrepi. Komisija je družbi za biofarmacevtsko družbo ponudila znatno finančno podporo. Na podlagi ponudbe Komisije je Evropska investicijska banka pozneje sklenila posojilno pogodbo s podjetjem. Poleg tega je Komisija sklenila vnaprejšnji nakupni sporazum z biofarmacevtskim podjetjem v zvezi s cepivom proti COVID-19, ki ga razvija. [9] Ta pogodba bo omogočila nakup več kot 400 milijonov odmerkov cepiva, če se bo izkazalo, da je varno in učinkovito.

19. Varuh človekovih pravic je menil, da ima javnost pravico vedeti, na kakšni podlagi je bila ponudba dana, in da se torej zdi, da obstaja zelo tehten argument, da obstaja prevladujoč javni interes za razkritje dodatnih delov zadevne predstavitve. Varuhinja človekovih pravic je ugotovila, da čeprav javni interes za razkritje morda ne prevlada nad interesom za zaščito intelektualne lastnine podjetja v njegovi tehnologiji in raziskavah, bi bilo treba preostale informacije, ki ne pomenijo intelektualne lastnine, razkriti.

20. Varuh človekovih pravic je zato predlagal, naj Komisija ponovno oceni zadevno predstavitev, da bi zagotovila boljši dostop javnosti.

21. V odgovor je Komisija [10] ponovila, da predstavitev vsebuje poslovno občutljive informacije, kot so informacije o ocenjenih stroških, časovni raspored za razvoj cepiv in proizvodne zmogljivosti družbe. Trdila je, da teh informacij ni mogoče razkriti zaradi zelo



konkurenčnega okvira razvoja zdravil proti COVID-19.

22. Komisija se je sklicevala tudi na strategijo EU za cepiva, katere cilj je spodbujati hiter razvoj in proizvodnjo cepiv proti COVID-19. Trdila je, da bi razkritje spornih informacij oslabilo zaupanje družbe v pogajanja z EU in s tem cilj zagotavljanja varnih in učinkovitih cepiv, kar je v največjem javnem interesu.

23. Komisija je dodala, da ni mogla opredeliti prevladujočega javnega interesa, ki bi upravičil razkritje predstavitve.

24. Pritožnik je izrazil razočaranje, da se Komisija ni strinjala, da obstaja prevladujoč javni interes za odobritev povečanega dostopa do predstavitve. Opozoril je na javno izjavo [11] evropskega komisarja za zdravje in varnost hrane, v kateri se je zavzemal za čim večjo preglednost v okviru pogajanj o cepivih, in menil, da Komisija v tem primeru ni zagotovila čim večje preglednosti.

Ocena varuha človekovih pravic po predlogu rešitve

25. Varuh človekovih pravic obžaluje, da Komisija ni sprejela predlagane rešitve, ki bi omogočila večji dostop do zadevne predstavitve. Čeprav je res, da je razvoj varnih in učinkovitih cepiv v največjem javnem interesu, bodo učinkovita pri doseganju ciljev javnega zdravja le, če lahko javnost zaupa, da so cepiva, ki so jim ponujena, dejansko varna in učinkovita [12]. Zato je izjemno pomembno, da pogajanja s proizvajalci potekajo čim bolj pregledno. Tajnost pogajanj bi lahko ustvarila prostor za nezaupanje in špekulacije, kar bi lahko spodkopalo te cilje.

26. Varuh človekovih pravic zato pozdravlja dejstvo, da je Komisija priznala nujno potrebo po preglednosti pogajanj. [13]

27. Varuh človekovih pravic pozdravlja tudi dejstvo, da je Komisija medtem objavila znaten del več vnaprejšnjih pogodb o nakupu, sklenjenih s proizvajalci, vključno s sporazumom z zadevnim podjetjem [14].

28. Varuhinja človekovih pravic razume, da je Komisija v dogovoru z zadevnimi podjetji objavila redigirane različice teh pogodb in da se trenutno posvetuje z drugimi proizvajalci cepiv, da bi zagotovila širok dostop do sporazumov, sklenjenih z njimi [15].

29. Komisija je navedla, da družba, ki je predmet te pritožbe, nasprotuje kakršnemu koli nadaljnjemu razkritju zadevnih informacij v tej zadevi in da zato vztraja pri svoji odločitvi, da zavrne dostop. Varuh človekovih pravic obžaluje to odločitev iz zgoraj navedenih razlogov.

30. Vendar varuh človekovih pravic meni, da je malo verjetno, da se bo Komisija strinjala z razkritjem informacij na podlagi ugovora podjetja. Glede na to, da si je Komisija od takrat bolj prizadevala za zagotavljanje informacij o pogajanjih s proizvajalci cepiv [16], varuhinja človekovih pravic ugotavlja, da nadaljnje preiskave niso upravičene v zvezi z zavrnitvijo



Komisije, da bi omogočila širši dostop do zadevne predstavitve. Varuh človekovih pravic poziva Komisijo, naj poskrbi, da bodo zahteve glede preglednosti del tekočih in prihodnjih pogajanj s podjetji, kjer so ogroženi pomembni javni interesi.

Obseg zahteve za dostop

Predstavljeni argumenti

31. V zvezi s sestankom z biofarmaceutsko družbo je pritožnik izrazil dvome, da sta bila po sestanku objavljena le dva povezana dokumenta, in sicer predstavitev in sporočilo za javnost. Glede na to, da je Komisija družbi ponudila finančno podporo v višini do 80 milijonov EUR, je pritožnik menil, da mora Komisija to odločitev utemeljiti na dodatnih informacijah. Pritožnik je zlasti predlagal, da morajo obstajati drugi dokumenti, kot so pripravljalni dokumenti (na primer poročila, pripravljena za predsednika), za katere bi morala Komisija ugotoviti, da spadajo v okvir njegove prošnje za dostop.

32. Poleg tega je pritožnik menil, da Komisija ni opredelila dokumentov v zvezi z videokonferencami, ki jih je aprila 2020 organiziral predsednik Komisije. Pritožnik je dejal, da je zaprosil za dokumente v zvezi z *vsemi* videokonferencami. Po posodobitvi predsednikovega javnega koledarja je jasno, da so bile v zadevnem obdobju izvedene druge videokonference. Komisija bi morala te videokonference vključiti v iskanje.

33. Komisija je sporočila, da je bil predsednikov javni koledar posodobljen, potem ko je pritožnik vložil prošnjo za dostop javnosti. Glede na to, da je pritožnik zdaj lahko videl, katere videokonference so bile aprila 2020, je svoje iskanje omejil na dokumente, povezane z dvema videokonferencama, izrecno navedenima v pritožnikovi prošnji za dostop.

Predlog varuha človekovih pravic za rešitev

Dokumenti, ki jih je Komisija opredelila v zvezi s sestankom z biofarmaceutskim podjetjem

34. Varuhinja človekovih pravic je ugotovila, da je bila finančna podpora, ki jo je Komisija na sestanku ponudila podjetju, znatna. Varuh človekovih pravic je zato menil, da je trditev pritožnika, da je Komisija to ponudbo zagotovo utemeljila tudi na informacijah, ki niso informacije, izmenjane na sestanku, razumna.

35. Varuhinja človekovih pravic je zato predlagala, naj Komisija ponovno pregleda svoje evidence, da bi ugotovila morebitne dodatne dokumente v zvezi z videokonferenco, ki jo je **16. marca 2020 organiziral predsednik Komisije z biofarmaceutsko družbo.**

36. Komisija je odgovorila, da je pritožniku zdaj potrdila, da v zvezi z zadevno videokonferenco ne obstaja noben drug dokument.



Izključitev aprilskih videokonferenc iz prošnje za dostop

37. V zvezi z aprilskimi videokonferencami je varuh človekovih pravic ugotovil, da je treba v skladu s pravili Unije o dostopu javnosti do dokumentov [17] prošnje za dostop javnosti vložiti dovolj natančno, torej na način, ki zadevni instituciji omogoča identifikacijo dokumentov, do katerih se zahteva dostop. [18]

38. V tem primeru je pritožnik 5. maja vložil prošnjo za dostop, da bi pridobil dostop do vseh dokumentov v zvezi z videokonferencami, ki jih je predsednik Komisije organiziral z organizacijami in samozaposlenimi osebami. Pritožnik je navedel, da to vključuje dve videokonferenci, ki sta potekali marca, pa tudi katero koli drugo videokonferenco, ki še ni bila objavljena.

39. Pritožnik je pojasnil, da je iz preteklih izkušenj vedel, da predsednikov javni koledar ni posodobljen v realnem času. Vendar je želel, da se njegova prošnja nanaša tudi na vse videokonference, ki so potekale, vendar še niso bile objavljene v koledarju.

40. Varuh človekovih pravic meni, da je pritožnik svojo prošnjo za dostop oblikoval tako natančno, kot bi lahko takrat, glede na to, da predsednikova aprilsko srečanja ob vložitvi zahteve niso bila objavljena v koledarju.

41. Varuh človekovih pravic tudi meni, da je bilo iz pritožnikovih izjav jasno razvidno, da se je njegova prošnja za dostop nanašala na vse videokonference, ki so potekale med začetkom marca (ko je predsednik začel sestanke z organizacijami prek videokonference) in datumom prošnje (5. maj).

42. Varuh človekovih pravic je zato predlagal, naj Komisija

— **ponovno iskanje po svojih evidencah, da bi opredelili morebitne dokumente v zvezi z videokonferencami, ki jih je aprila 2020 organiziral predsednik Komisije z organizacijami, in**

— **pritožniku zagotovijo dostop javnosti do vseh dodatnih dokumentov, ki jih Komisija opredeli v okviru tega predloga rešitve, kadar meni, da je razkritje upravičeno v skladu z Uredbo 1049/2001.**

43. Komisija je odgovorila, da je opredelila tri dokumente, povezane z zadevnimi videokonferencami, in da je pritožniku omogočila širok dostop do teh dokumentov, pri čemer je prikrila le osebne podatke, ki jih vsebujejo.

44. Pritožnik je bil zadovoljen s tem, kako je Komisija pozneje obravnavala ta vidik njegove prošnje za dostop, vendar ni zadovoljen, da Komisija ni priznala, da je na začetku storila napako, ko je zadevne videokonference izključila iz iskanja.



Ocena varuha človekovih pravic po predlogu rešitve

- 45.** Varuhinja človekovih pravic meni, da je bila prvotna zahteva pritožnika dovolj jasna, in obžaluje, da je z njenim posredovanjem spodbudila Komisijo, naj zahtevo obravnava v celoti.
- 46.** Vendar varuhinja človekovih pravic pozdravlja pozitiven odziv Komisije na njen predlog, da ponovno pregleda svoje evidence, da bi preverila, ali so bili opredeljeni vsi dokumenti, povezani s sestankom z biofarmaceutskim podjetjem, in da bi v obseg pritožnikove prošnje za dostop vključila tudi videokonference, ki so potekale aprila 2020.
- 47.** Varuhinja človekovih pravic ugotavlja tudi, da je Komisija pritožniku omogočila širok delni dostop do dodatnih dokumentov, ki jih je opredelila, in da se zdi, da je pritožnik zadovoljen s pridobljenim dostopom.
- 48. Varuh človekovih pravic** sicer poziva Komisijo, naj se izogiba vprašanjem, kot so opredeljena v odstavku 45, vendar meni, da je treba ta vidik pritožbe rešiti.

Zamuda pri obravnavi pritožnikovega zahtevka za pregled

Ocena varuha človekovih pravic

- 49.** Pravila EU o dostopu javnosti do dokumentov od institucij EU zahtevajo, da zahteve za dostop javnosti obravnavajo takoj, tj. v 15 delovnih dneh. [19] Enaki rok velja za zahteve za revizijo v zvezi z odločitvijo o zavrnitvi dostopa javnosti [20] Ta rok se lahko enkrat podaljša za 15 delovnih dni. [21]
- 50.** Ta najdaljši rok 30 delovnih dni velja za vse revizijske postopke, tudi kadar se mora institucija posvetovati s tretjimi osebami, od katerih izvirajo zadevni dokumenti.
- 51.** Varuhinja človekovih pravic ugotavlja, da se je podaljšal rok za odgovor Komisije na pritožnikovo zahtevo za pregled v tej zadevi iztekel 7. avgusta 2020. Potrdilni sklep Komisije je bil izdan šele 11. novembra 2020, torej s trimesečno zamudo.
- 52. Varuhinja človekovih pravic** priznava težavne razmere, s katerimi se soočajo institucije EU od začetka pandemije COVID-19, vendar obžaluje zamudo ne le pred to preiskavo, temveč tudi med njo.
- 53.** Varuh človekovih pravic v tem primeru ne bo uradno ugotovil nepravilnosti ali priporočila, saj to ne bi služilo praktičnemu namenu, saj zamude ni več mogoče odpraviti. Vendar spremlja te zamude v vseh primerih javnega dostopa, ki jih obravnava proti Komisiji, da bi ugotovila, ali so potrebni nadaljnji ukrepi.



Sklepi

Varuhinja človekovih pravic na podlagi preiskave zaključi ta primer z naslednjimi ugotovitvami:

Nadaljnje preiskave v zvezi z zavrnitvijo Komisije, da bi omogočila povečan dostop do sporne predstavitve, niso utemeljene.

Komisija je s tem, da je opredelila tri dodatne dokumente v zvezi z videokonferencami, ki jih je aprila 2020 organiziral predsednik Komisije, in jim omogočila širok dostop do njih, rešila ta vidik pritožbe.

Pritožnik in Komisija bosta obveščena o tej odločitvi .

Emily O'Reilly evropska varuhinja človekovih pravic

Strasbourg, 19. 2021

[1] Glej https://ec.europa.eu/commission/commissioners/2019-2024_en [Povezava], ustrezna srečanja so na voljo na spletišču „Preglednost“ vsakega komisarja.

[2] Glej <http://ec.europa.eu/transparencyinitiative/meetings/meeting.do?host=c8e208ad-7dc2-4a97-acc9-859463c69ec4&d-> [Povezava].

[3] Uredba 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije določa:
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001R1049&from=EN> [Povezava].

[4] V skladu s prvo alineo člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001.

[5] V skladu s prvo alineo člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001.

[6] https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_20_474 [Povezava].

[7] Glej tudi pismo evropske varuhinje človekovih pravic predsedniku Evropske komisije o preglednosti odzivanja EU na krizo zaradi COVID-19 z dne 20. aprila 2020, ki je na voljo na:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/127057> [Povezava].



[8] Glej https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/health/coronavirus-response_en [Povezava].

[9] Glej https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_20_2136 [Povezava].

[10] Celotno besedilo odgovora Komisije na predlog varuha človekovih pravic za rešitev je na voljo na:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/138353> [Povezava].

[11] Glej <https://twitter.com/SKyriakidesEU/status/1348608633278521344> [Povezava].

[12] Komisija je sama navedla: „*Preglednost in odgovornost sta pomembni za krepitev zaupanja evropskih državljanov in zagotavljanje, da se lahko zanesejo na učinkovitost in varnost cepiv, kupljenih na ravni EU.*“ Glej

https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_21_302 [Povezava].

[13] Glej tudi odgovor Komisije na skupni pritožbi 85/2021/MIG in 86/2021/MIG, točka III, na voljo na: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/138352> [Povezava], kjer je Komisija priznala močno potrebo po preglednosti v pogajalskem procesu.

[14] Glej

https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/curevac_-_redacted_advance_purchase_agreement_0.pdf [Povezava].

[15] Glej opombo 13.

[16] Glej tudi seznam 365 dokumentov v zvezi s pogajanjem Komisije o cepivih:

<https://www.asktheeu.org/en/request/8562/response/30558/attach/2/List%20of%20Documents%20Gestdem%202020> [Povezava].

[17] Uredba 1049/2001.

[18] člen 6(1) Uredbe št. 1049/2001.

[19] V skladu s členom 7(1) Uredbe 1049/2001.

[20] V skladu s členom 8(1) Uredbe 1049/2001.

[21] V skladu s členom 8(2) Uredbe 1049/2001.